

Про муражу, що не боявся ні шипів, ні павуків

На краю темного лісу ріс кущ шипшини, рясно всипаний рожевими квітами. Квіти посміхалися і солодко вабили: «Погляньте на нас, які ж ми гарні!» Та розливали чудові пахощі.

Але їх гілочки також були всіяні шипами, що, у свою чергу, погрожували: «Обережніше, вжалимо!» Та сердито найжачувалися.

Серед цих загрозливих шипів пробрався захеканий мураха. Він квапився вгору так, наче хтось гнався за ним. Мураха був з голови до ніг чорний, і тільки на шиї майоріла червона хусточка, поцяткована білим горошком.

— Дозвольте! Перепрошую! — казав він шипам. — Ви бачите, я поспішаю! Я кваплюся вгору. Я, любі мої, хочу подивитися, де мій мурашник. Адже я заблукав, геть-чисто заблукав.

Жоден шип не зачепив його, і мурашка поспішав усе вище і вище.

Він видерся нагору, туди, де розкрилася найгарніша квітка. Тут буде його оглядовий майданчик, і звідси, можливо, вдасться побачити, де його домівка.

Гоп! — стрибнув мураха на шовковисту квіткову пелюстку.

Та через поспіх він ненароком посковзнувся і сторчма полетів у тичинки, вкриті оксамитовим жовтим пилком. Але ж і пилку там було! І як він одразу посипався! Пилком набився мурашці в очі, в ніс, і він голосно чхнув: «А-а-а-пчхи!» Він чхнув так, що квітка загойдалася і мураха полетів долу, разом з тичинкою, за яку ветиг ухопитися.

— Мільйон блискучих камінчиків за рятівну сітку! — закричав нажаханий мураха. Ледве він вимовив це, як дивом під ним з'явилася сітка, і він упав на неї, наче на пухку перину. Та на жаль, це виявилася не рятівна сітка, а павутиння. Грубезною, наче канат, павутиною до нього наближався регочучи павук:

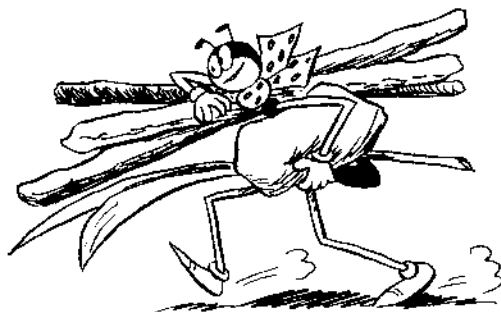
— Ха-ха-ха! Мурашка попався! Що, як я тебе, мурашку, з'їм?! — І накинувся на бідолаху.

Мураха був маленький. Павук супроти нього — справжній велет. Та мураха не хотів стати чиеюсь поживою.

Спочатку він підскочив і ногами відштовхнув павучиська. А потім так зацідив йому в зуби лівою рукою, що в того іскри з очей сипонули. Мураха стояв проти павука як фехтувальник, розмахуючи тичинкою, наче шпагою.

— Гадаєш, якщо ти павук, то я тебе боюся? Гадаєш, я здамся, якщо ти великий, а я маленький? Дзуськи! Ось тобі! Ось! — І він штрикав павука тичинкою в живіт, в груди, в ніс... Павук відмахувався всіма вісьмома лапами, та мураха безстрашно — ось тобі, ось, ось! — завдавав йому удар за ударом.

І щоразу, як він штрикав павука тичинкою в живіт чи груди, павукові ставало лоскітно. Коли ж мурашка торох-

Зміст

- 5 • Про мурашу, що не боявся ні шипів, ні павуків
- 7 • Як Ферда почув плач
- 9 • Ферда береться до роботи
- 11 • Що було видно з вікна
- 12 • Зустріч із ворогом
- 15 • Як зникла мама та з'явилися личинки
- 18 • Як личинки бавилися і що з ними трапилось
- 21 • Про жучків і пригоду біля павутиння
- 24 • Що наснилося Ферді і що заявили буркуни
- 27 • Перший бій
- 31 • Куди побіг Ферда
- 34 • Що побачив Ферда...
- 36 • ...І чого Ферда не побачив
- 39 • Що сказали мурахи і чому вони жартували з Пиріжка
- 42 • Чим усе скінчилося і що сказав Трудяжка

- 44 ● Змагання розпочалося!
- 47 ● Казка про мурашку Іграшку
- 51 ● Які дивовижні речі побачив Ферда на землі і під землею
- 54 ● Як жук Рогач допоміг мурахам
- 56 ● Як і Равлик став щасливим
- 59 ● Мурахи не забули і про Жижалочку
- 61 ● Що підслухав жук Дроворуб
- 64 ● Хто в мурашнику виграв
- 68 ● Не базікайте зайвого!
- 71 ● Славетна битва біля Білого Каменя
- 74 ● Нові вороги і нові друзі
- 77 ● Що розповіли коники та Джміль
- 80 ● Повітряна атака
- 84 ● Знаменитий похід через ліс
- 87 ● Хто залишився в мурашнику
- 89 ● До побачення!